

Universitätsbibliothek Paderborn

**Preceptorium diuine legis venerabilis fratris Joha[n]nis
Nider de ordine predicatorum**

Nider, Johannes

Nurnberge, 28.VII. 1496

Decimu[m]quartus de inani gloria [e]t remediis eius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-31252

deum spiritus tuus: Ad huiusmodi
intuitu et dei locutione Abram se ci-
merem Gen. xviii. et Moyses impedi-
tioris lingue profitebantur humiliiter
Exo. lxiij. Secundum est consideratio humi-
litatis Christi et sanctorum. Unde Phil. ii.
Christus factus est pro nobis obedi-
ens usque ad mortem. mortem autem crucis.
Matth. xii. Discite a me quia misericordia sum
et humiliis corde. Tertium est considera-
tio sui in perfectisibus quas habemus.
Nam corpus et eius perfectionem
mam et eius perfectionem a solo deo principali-
ter accepimus. propter quibuscum plus
grati esse debemus. quanto excellentius
ora dona receperimus. alia amplius pu-
niremur. Faciliter enim perdere pos-
sumus oia bona nostra. quia Esa. xl. ois
caro fenu. et omnis gloria eorum sicut
flos agri. Quartum est consideratio pro-
ptarum imperfectionum communium omnibus.
Nam corpus de vilissima mate-
ria conceputum est. et in vermis finaliter
purificetur defunctum. medio vero te-
pore sup oia animantia in naribus. au-
ribus. oculis. ore. et alibi emitit immu-
dicias preter ea que latenter intrinsecus.
Est illud Michaeel. vij. Humilitas tua
in medio tui est. Anima autem hebet in-
tellectum. curva est affectu. labilis me-
moria. prona ad lapsum et tarda ad re-
surgendum. Unde Diere. xvij. Pratum
est cor hominis et inscrutabile. et quis
cognoscet illud? Quintum est considera-
tio imperfectionum moralium. Nam ne-
scimus licet sperare possimus an ali-
quod opus meritorium fecerimus cum
enim diebus vite nescire. Cum quia sepe vicia
virtutis pallium induunt. Cum quia
omissio enim circumstans debite totum
opus viciat. et pauci ibi diligentia ad-
hibent. Tertius quia superbia vel inanis gloria
sepe totum opus viciat. unde Esa. lxiiij. Sic
panus instruante vniuersitate iusticie no-
stre. Et Job. ix. Verebar oia opera mea

sciens quia non potes delinqenti. Et Greg.
.v. mors. Sepe iustitia nostra ad examen
divine iusticie deducta in iustitia est. et
sordet in conspectu distracti iudicis quod
in oculis fulget opantis. Sextum est co-
habitatio humilii in corpe et ope. sic
enim ille qui contumaciter induit superbia
Ecclesiastes. xliv. sic qui contumaciter humili indit
et humilitatem. Unde Hugo episcopus parisiensis
in mensa semper ante se posuit de-
spectiores pauperes et a latere alios.
Requisitus autem quomodo posset hoc tolerare. respodit. quia quidam nobilis mil-
les eum docuerat Job. v. scilicet dices. Vis-
itans speciem tuam non peccabis. Septimus
autem est fortis opus consideratio prius
quam peccatorum que quilibet melius
scilicet alterum scire debet. Si enim peccasti
semel mortaliter deum et omnem creatu-
ram sibi servientem offendisti. non finis del-
iustitiae panis te suffocare deberet. aqua
submersere. ignis incinerare. aer infi-
cere. bestie devorare. et ita de similibus
intelligendus est finis Hugo. Quia finis
Hugonis. peccatorum non est dignus pane
quo vescitur. Quid igit de te qui forte
centies peccasti mortaliter? Considera-
mus igit in alijs bona non mala. in no-
bis vero frequenter nostra mala.

Capitulum. xliij.

Decimo prohibetur primo prece-
dum inanis gloria prius est pecca-
tum morale. quo appurum deli-
videlicet regis seculorum et immortalis
honor et gloria. scilicet Timo. i. collis quod-
ammodo. Et Romani. i. Qui cum co-
gnovissent deum. non sicut deum glori-
ficauerunt. et obscuratus est insipiens
cor eorum. De hoc videndum est primo
quatenus prauitatis sit hoc viciu et puerile
Secundo quod et quoniam sit inanis gloria
Tertio quod sit puerile morale vel non.
Quatuor ad primum notandum finis Tho-
mas. ij. q. xxxij. quia inanis gloria differt a
superbia. Nam superbia non est inanis gloria.

¶receptum I Cap.

XIII

nec appetitio eius. sed superbia est causa appetitios inanis glorie. Unde superbia facit appetere inordinate p̄fiam excellentiam. et ex isto faciliter mouet hominem ad appetendum manifestationem eiusdem excellentie. et illa est appetitio inanis glorie. Et occurere ibi potest quatuor. Nam vanegloriosus putat in se esse aliqd excellentia certa dignum. qualiter tamen non est. appetitus alij hoc cognoscatur manifestum fiat vultus hoc alij approbat laudent honorēt. et in tali laude vel approbatō delectatur. Secundum notandum fuit eundem et inanis gloria non sit semper in morale. est tamen valde p̄ficolosum p̄fum tripli de causa. Primo. quod nullus psona parcit Juuenes impugnat p̄p̄ invitas patrum. de pueris. uno in duodecimo anno. also in decimoquinto serpente ille ad monasterium portantibus. quod abbas flagellavit. cur non discerent mites humiles esse corde. Senes excecerat. ut p̄p̄ in solitario predicaret. et missam cantare cathecuminiis cum nullus ad esser nisi pater obseruans. Nobiles p̄p̄cunt. ut p̄p̄ in Ezechia rege qui unica oratione obtinuit p̄fussionem centum octuaginta quinque milii hominum. Alia oratione quindecim annos adiecerat vite. Et regressum solis faciente in triginta radulas horas die. qui tamen tandem eleuatus. nisi penitentiaz egisset deo valde displicuisse. ut dicit Cassianus de viii. principalib⁹ viii. Et originaliter posuit. Reg. xx. Et Elsa. xxxviii. et. xxix. Rurales inflat. ut p̄p̄ in fratre Wattam vestib⁹ alligatus esset in glorias. Cui demon ait. O monache si maiora valeres. maiora faceres. Ne minus etiam sanctas inficere nititur. ut p̄p̄ de sancta Melania romanay vidua trecentas libras argenti sancto Vanbone presentante. cui cum pater nihil grande responderet. mulier ait. pater trecere libere sunt. Unde pater. Si deo dedi-

sti scit quantum. si mihi mercede p̄didisti in celo. Viros sanctos decipit. ut p̄p̄ de sancto Eleuterio abbate de quo refert Greg. iii. dialo. quod cum puer a demoni nocte exeat ad monasterium suum defulisset. et ibi puer existente illeso pater diceret. Ecce fratres. quomodo demoni mortalibus illis illusit. statim puer obfides iterato. et p̄p̄ Eleutheri plorans. imperat ut nemo cibū gustet nisi puer sanetur. quod cum fletu factum est nam istis orantibus demon abscessit. et p̄p̄ deinceps humilior fuit. Secundo quod hoc vice um omnibus opibus se inflectit. malis quidem in his qui gloriantur cum maleficerint et exultat in rebus pessimis Proverb. ii. Bonis etiam oratione. predicatione. lectione. correctione. cattu. taciturnitate. vestimentis humilibus. religioso incessu. diuinis officijs et similib⁹ insidet atque operibus ut pereat. quod altaria via faciunt. Unde Augustinus in regula. Superbia etiam bonis opibus insidiatur. Ideo sancti p̄ies ut Cassianus refert. hoc vice um assimilauerunt cepe. ubi una sublata pellicula edocere decoranda alia restat. Tertie assimilat scopulo mari ad quez illa nauis referta oibus bonis statum mergit. Tertius fuit Gregorius latronem qui thesaurum invia recipit ostensum. Item fuit Chryso. arbori iuxta viam placatae cuius poma raro maturescunt. Tertie vero vrati quod fructu teneru statim destruit. Exemplum invitas patrum. ubi frater ut putabat deuotus onagros in solitudine vocauit ut onera portaret. quod cum Antonio fratres retulissent. ait. Iste inquit est velut nauis plena diuinitatis p̄fculo exposita mari. Post pauca autem tempore Antonio quesiti est quid fieret. Unde lapsum inquit illius de quod mihi dixistis. ite et videte in matto cui sicut incurrunt et repeterunt et quanta die defunctus est. Tertio est hoc vice um detestabile. quod in omni loco ho-

minē reperit etiā in solitudine. **Vnde** beat⁹ Apoloni⁹ cū quindecim annos⁹ ex⁹ herem⁹ intraret. et ibi p̄ triginta annos mansisset vocat⁹ ab angelō ut exiret p̄ verba sua egyptios cōverteret plures. ait aufer a me q̄so sp̄m inanis glie. Cui angl⁹ subter pedes p̄iice quicqd circa ceruicē tuā repis q̄ facto diabolū piecit clamantē. et sic p̄mo liber effect⁹ est. Itē de alio p̄ie q̄ cū obfessos libaret impugnat⁹ ab hoc ricio obtinuit obsideri. et tandem fratrū oīoe sanat⁹ liberat⁹ est a demone t̄ ab inani glia. Immo h̄viciū viciū acrius insurgit. Et p̄mū est in vite sancte inchoatiōe. et ultimū in victoria. qđ nec xp̄m dimisit qn̄ euī impugnaret. et in pinna culo cū eo demon ascēdit. **H**ūt aut̄ quicq̄ remēda. Pr̄mūt sollicitate videamus ne in p̄ncipio medio aut in fine op̄is boni vana glia se imisceat. H̄oia in deo dirigam⁹. Fm illud ps. Nō nob̄ia dñe nō nob̄is. s̄ noi tuo da glia. Sic sanc⁹ Thomas fecisse dicis crucifixo qn̄ honorabat. cū pollice videlz secrete crucē faciēdo sub scapulari. et dicendo p̄fatū versiculū. H̄ecō rrvere amur oia oga nr̄a cū br̄o Job. ix. Ne forte n̄i fecerim⁹ vt debuum⁹. Fm illud Iuc. xvij. Cū oia fecerit q̄ precepia sunt yobis. dicite. servi inutiles sumus qđ facere debuum⁹ fecim⁹. Tertio p̄siderem⁹ qntū malū faciat q̄r̄ oia oga bona p̄t̄ destruere. Fm illud xp̄i. Recepit mercedē suā. qđ xp̄s ait de ypo critis Matth. vij. Quarto vt oga apparēter rara et bona occultem⁹ qn̄ tam possum⁹. vt nesciat sinistra qđ faciat dextra tua Matth. vij. Quinto vt orem⁹ p̄tra tātū viciū. H̄i sup illud. i. Thessal. ii. Deo q̄ p̄bat corda nr̄a. dic glo. Ut sibi nō hoib⁹ placeam⁹. qđ nisi ip̄e in nob̄ op̄et vitare neqm⁹. Et Aug⁹. Ibidē dicit. Quas yires nocēdi habeat h̄uane glie amor nemo sentit

nisi q̄ ei bellū indixerit. **Q**uo ad secundū principale notandū. q̄ glia in p̄posito signat q̄ bonū alicui⁹ detineat in noticiā alteri⁹ vel alioꝝ. et ad approbationē eoz. **E**t sic appetere gliam est aliquē appetere etiā bonū suū verū vel apparet veniat in noticiā ad approbationē alteri⁹ vel alioꝝ. H̄i aliquē querere gliaz p̄ exteriora facta. sit p̄ hoc q̄ alijs oga sua agit. corā alijs. aut loq̄ aut qn̄ manifestat p̄ laudē alienaz. vt qn̄ honorat ab alijs. qz tūc vidētes eū honorari maiora de eo estimāt. et ista pertinet ad filias inanis glie. **D**e qb⁹ postea dīces. H̄ecō notadū q̄ nō oīis appetit⁹ glie est malus. H̄i appetit⁹ inanis glie semper est malus. **N**az vt Tho. vbi prius dicit. Ad p̄fectionē homis pertinet q̄ ip̄e se cognoscat. h̄i q̄ ip̄e cognoscat ab alijs nō p̄tinet ad eius p̄fectionē. et s̄o non ē p̄ se appetendū. p̄t̄ tū appeti in cōtūm est vīle ad aliiquid. **H**i tripliciter est vīle et licet q̄ ali quis cognoscat ab alijs bonis. P̄rio ad hoc vt de ab hoib⁹ glificet. **H**i Matth. v. Sic luceat lux vīa coram hoib⁹ vīdeat oga bona et glificent p̄iem vestrū qui in celis est. Secundo ad hoc q̄ homies pficiant in bono qđ in alijs cognoscūt. vt in p̄cedēti autoritate etiā patet. **E**t sic fecit apl̄s. ii. Cor. xj. z. xij. vt discipli sui p̄ pseudo ap̄los nō deciperētur. vñ eis plus crederēt ait. **T**er virgis celsus suz. et multa alia que ibi enumerat de se apl̄s bona. **C**ertio ad hoc q̄ ip̄e homo ex bonis que in se cognoscit per testimonium laudis a liene studeat in eis p̄seue rare et ad meliora pficere. **E**t sic licet habere curā de fama et ea meri. **E**tiaꝝ sic fit in treugis q̄ sūt sup graduēdis in universitatib⁹. **E**t fīm h̄i tria laudabile ē q̄ q̄s habeat curā de bono noīis. **E**t q̄ p̄uideat q̄s bona corā hoib⁹. nō s̄m corā dēo. **H**om. xij. nō tamen q̄ in

Preceptum I

hominū laude inaniter delectet. Potest igit̄ laudabiliter ad alioꝝ utilitatem gl̄iam suā querere. sicut et deus gl̄ias suā querit. nō ppter se sed ppter nos.

F Est ergo notandum bic q̄ in genere est gloria triplex. Una vera. Secunda vana. Tertia diabolica. Prima ē segruplex. Vero q̄ quis nulli⁹ peti sibi p̄scius est. De qua. l. Cor. i. Gl̄ia nostra hec est testimonium p̄sciētie nostre. Vero q̄ dulcedo sanctipū manifeste senti. q̄ sp̄uſtanc⁹ testimonium dat spiritui nostro q̄ simus filii dei. Hoꝝ. viii. Sed hic cauendum est ne q̄s decipiatur in dulcedine sp̄ualis et sentimētis. q̄ q̄daz sunt cōmunes malis et bonis aliis sp̄ales tñi bonis. ut beat⁹ Hern. tradit in ep̄la ad fratres de mōte dei. Verissima ē eterna gloria. Alle tres sunt p̄us recitate. Tertio notandum q̄ gloriā suā p̄t quis querere ut p̄missū est. h̄ illud competit potissime p̄fectis viris. Unde et Mat̄. v. Xpus dicit puluis ait et doctoribus Sic luceat eccl̄. Nec tamē talibus semp̄ cōpetit. h̄ q̄ est notabilis necessitas vel utilitas. in firmis aut̄ et im̄flectis non est tā cautum. ppter piculum inanis glorie. q̄ fīm Grego. bona innoescere hoib⁹ sine periculo vix fieri p̄t. Patent hec vbi prius p̄ apl̄m qui ait. l. Cor. xij. Inspic̄ factus sum. id est. ad modū inspic̄tis quodāmodo feci gloriādo. vos me coegistis sc̄z malis faciliter ac-

Quiescēdo doctorib⁹. Secunda gloria videlz vana sit q̄ntpl̄r fīm Cho. Primo ex parte materie bone glorie paulo supra. cuz quis appetit q̄ alijs appareat aliq̄ bona in se et illa approbent tanq̄ bona magna. q̄ tñ nō sunt in eo. vt cu appetit q̄ alijs eū estimant doctorū. aut devotum. aut multū docutum. aut liberalem. aut dūlitem. aut pulcrū. nobilē. et sic de similib⁹. cu nō sit talis. aut cu appetit ut alijs putet cu

Lap. XIII

fecisse tale opus q̄tamen non fecit. Secundo gloria est vana cu quis querit gloriam de re q̄ nō est gloria dignata de caduca re et fragili. sicut est pulcritudo corporis. dulitile. crispitudo crinitū et hīmōi. inane em̄ est. et vanū q̄ homo huiusmodi res caducas fragiles et moricas que cōmuniter magis nocet q̄t pro sint tā magnas reputet. q̄ etiā gloriam de eis querit. et vult q̄ alij in eis talia noscāt et tanq̄ bona et magna rep̄tent et approbent. Tertio est vana cu quis gloriā querit de rebus inutillis bus mōciūs q̄ nō sunt apud multos grauia p̄cīa reputata. ut de superfluis sumptibus in cōiuīs in vestib⁹. edificiis familiis. et sit gl̄ia sic vana ex parte materie. Quarto est vana ex parte eius a quo q̄s gloriā querit. puta cuz quis appetit bona sua vera vel apparetia fieri manifesta hoib⁹. ut ea approbent. quorū tamen hoīm iudicū est fallibile et incertū. ut hoib⁹ similes eib⁹ mūdanis et secularibus. q̄ acī hominū frequenter solum extrinsecus considerant. et multoties nō bona aut modicū bona estimat magna et excellēta. Imo freqūter de reb⁹ modicū aut nihil iudicare sciunt. Ut si quis appeteret docutus apparere apd̄ idiotas et rudes. quia de huiusmodi iudicare non sciunt. tales em̄ noscūt solum sensibilia et presentia. ut diuitias. potētā pulcritudinē. et simillia modica. Imo talia sunt bona minima nō media. ut virtutes. nec maxima ut beatitudinē faciētes. que tamē minima bona maxima estimat. Et illos q̄ talia h̄n̄t estimat gloriōsos et reuerētar tales et honorat. vera aut̄ bona bñtes et vere bona. ut virtutes. tñ nō noscūt. aut modicū reputant. aut partuipēdunt. aut q̄deteriorēs ē p̄temunt. et tñ inane et vanū est testimonium huiusmodi bonorum ab eis querere. Quarto mō gl̄ia sit ianis

62

et vana ex parte ipsius qui gloria Christi
vir qui gloria sua non refert in debitum
finem puta in deo honoris et proximi salu-
tis. Omnes enim bonus de quo quis recte
gloria querit dicit credere a deo sibi esse
datum. et ita non habet homo hoc a se. sed
est quasi quoddam bonum divinum. et deo de
istio principalius debet gloria et laus. Et
ideo quoniam homo appetit ut bonum suum aliis
flat manifestum. debet hoc appetere ad
istum finem. ut deus ex hoc laudetur. quod tale
bonum largitur est. Ideo dicit apostolus. q.
Cor. x. Qui gloriat in domino glorie. id est
de bono oportet non querat sibi gloria sed
deo. Tale enim bonus datus homo a deo ut
ex illo aliis possit. et ideo interdum dicitur
gloria de tali. in quantum per ea para sibi
via ad hoc ut aliis possit. sicut apostolus. ut
supra patuit. Quod ergo homo appre-
tit gloria et in illa sistit. aut in seipsum so-
lum refert in sui laudem recollectione
nem et non in perfectum proximi. aut in dei lau-
dem et gloria finaliter. tunc est vana glo-
ria et inanis et pretiosa. quod quandoque vanum
appetere est peccatum. secundum illud postscriptum.
Alij hominibus usque quod granum corde. ut quod
diligitis vanitate et queritis menda-
cium et cetera. Tertia gloria videlicet dia-
bolica est etiam ex parte materie. quan-
do quis gloria Christi de pretiis notabilibus.
et de rebus magis ignominiosis
et gloriosis. ut cum quis per potentiam alii
qui est opprimitur. aut cum notabilis persona
luxuriatus est. aut aliquid iniuste a tali
recepit. aut hasta lusit in peccatis. aut
per multo lusit. et vult ut alii per noscatur et
approbat. est diabolicus pretiosus. quod de-
mones sic coram suo principe gloriarunt so-
lent de malis in quod alios prefererunt. Contra
quod in postscriptum. Quid gloriaris in mali-
cia quod potes es iniquitate. Dilexisti ma-
liciam super benignitatem. iniquitate magis
quam loquacitatem. propterea destruet te deus
in fine. Quo ad tertium principale. quoniam
scilicet inanis gloria sit pretiosum mortale. No-

tandum secundum Thos. ubi supra. quod aliquam va-
ne glorie appetit est mortale. aliquam ve-
niale. Omnes enim pretiosum quod sit per charita-
tem est mortale et solum tale. modo inanis
gloria secundum est contra charitatem. quod non
est. Et licet pretiosum inanis glorie precise
secundum se consideratur et per sibi non continetur
gitter aliud peccatum. non repugnat cha-
ritati proximi. ut quod quis appetat bo-
num que in ipso sunt vel apparent mani-
festata fieri aliis et laudari. et hoc precise
propter delectationem quam habet in alio-
rum laude. hoc non est contra charitatem
proximi. nec aliquam modo in documentum ei.
Potest tamen inanis gloria esse con-
tra charitatem proximi in quantum aliud
peccatum ei scilicet inanis glorie coniunctum est. Unde hec prima regula est
quod quandoque ordinatur inanis gloria in
aliud peccatum mortale tanquam in finem
ut cum quis vult videri doctus ut alij
ut alii sibi credant et sic eos inducat in
perfidiam. vel cum quis se laudat de
fidelitate. vel facit simularia opera ut eum
estiment probum et fidelem. et sic pos-
sit eos damnificare in rebus per fortunam vel
per aliam fraudem notabiliter presentem da-
nosam. vel cum quis vult videri dives
vel nobilis propter hoc ut mulierem aliquam
possit allucire in sui amore et presumere
luxuriosum. tunc quia illud esset con-
tra charitatem proximi. quia in magnis
documentis fieret peccatum mortale.
Et de illo sonabant etiam regule posite
supra de supbia. quod sit pretiosum mortale.
Secunda regula est. Quoniam pretiosum in-
anis glorie precise secundum se consideratur
et sine coniunctione alterius pretiosum non sit
contra charitatem proximi. tamen est ut sic per
charitatem dei tripliciter secundum Thos. Pro-
pone materie. de quodque gloria vir cum quodque
gloria est aliquid falso. quod est secundum diuinam re-
uerentie. sic illud Ezech. xxviii. Eleuatum
est cor tuum. dixisti deus ego sum. Suo
modo si gloriaris de omnipotencia. ostensio vel

Preceptum I Cap. XV.

Q̄ esset de⁹ ⁊ sic laudari appeteret. val de peccaret p̄tra dei reuerentia ⁊ mortaliter. sicut fecit Alexander magnus qui filius Iouis a multis dicti delectabat. autamen cū telo grauter in expugnatione civitatis vulneratus eēt ait. D̄s me dei filii clamāt. h̄ hoc telum me hominē esse fate⁹. Item idēz cū se pro deo adorari vellit. quidā miles ei ait. Si dīs corp⁹ aio tuo equassent. capite celū ⁊ manibus virosq; fines terre caperes aut tangeres. cū n̄s igit̄ eq̄lis alijs. alijs te no p̄feras. Hic fecisse voluit D̄cratianus. si Sibylla matorez ei n̄ ostendisse⁹. Et Herodes fecit se adorari p̄ deo vt p̄tz Acti. xij. Similr siq; gloriaz quereret de aliquo bono tanq; a se habito. tñō tanq; a deo accepto mere gratuito. gloriarēt de falso. scz q̄ aliquid haberet a seipso ⁊ non a deo. eēt p̄tra dei reuerentia peccatum mortale. Sicut fecisse viderit Habuchodonosor monarca. qui i pallatio deambulans ait. Nonne hec est babyloni cœtus magna quaz ego edificau in domū regni in robore foris tuis mee ⁊ in gloria decoris mei Danielis alijs. Quo loquente statim vox sibi cōminabat. q̄ septē annis v̄t bos senum comedere deberet ⁊ patiari sensibus. Ad illū primū modū etiā p̄tinet fm Tho. cuz quis bonū temporale de quo quis gloriaz preferret deo. q̄ hoc p̄ficit H̄ere. ix. Non gloriez sapiens in sapientia sua. nec fortis in fortitudine sua. nec dimes in diuinitate suis. h̄ in hoc gloriez qui gloriaz. scire ⁊ nosse me. q̄ ego sum dñs qui facio misericordiam ⁊ iudicium in terra. Q̄edo modo appetitus inanis glorie contrariaz dilectioni dei ex parte eius a quo gloria queris. vt cuz quis testimoniu⁹ ⁊ approbatione hominū preferret testimoniu⁹ ⁊ approbatiōbus dei. Sicut contra quosdā de principib⁹ sacerdotum

dicit Job. xij. q̄ dilexerūt plus gloriā hominū q̄ gloriā dei. Nāt ibi habet Multi ex principib⁹ ⁊ legiſperitis ⁊ sacerdotib⁹ crediderunt in xp̄m. sed ppter phariseos nō confitebant ne de synagoga eiſcerent. qđ erat apud eos valde ignominosum. Iti ergo plus refugierūt illā ignominia. ⁊ plus dilexerūt gloriā hominū. ⁊ plus voluerūt honorarēt rāc̄z boni reputari ⁊ approbari ab hominib⁹ q̄ gloriā dei. id est. appetierūt a deo approbari ⁊ corā eo insiti existere. Et fm Nicolaū de lyra. de isto z numero in pte vel in toto fuerunt Nicodemus. qui ad Jesum veit nocte. ⁊ p̄ncipes tc. Job. vi. 5. Et Joseph ab arimathia ⁊ Gamaliel tc.

Certio modo appetitus vane glorie repugnat dilectioni dei. ⁊ hoc ex parte ipsius gloriantis. scz qui intentione suā refert ad gloriā tanq; ad ultimū finem. ita q̄ gloria appetit ppter seipm nullo mō referēdo eā in vilitate proximi. aut dei honorez finaliter. Et qui opera virtutū ordinat ultimate in gloriā suā tanq; in suū ⁊ optimū sibi. vt q̄ ieſuſ. das elemosynaz ⁊ similia. vt alijs scient ⁊ eūm gloriſcent. Et qui tante diligat eā ⁊ appetit q̄ etiā ppter ipsam consequendam non p̄mititur facere contra deum. sic est peccatum mortale. Quandovero gloria est vana aliq̄ modū supra positorū circa scđam p̄positionē. attamē nō repugnat dilectionis aliquo z modō nūc p̄tractorū tue appetit⁹ vane glorie nō est peccatum mortale. h̄ solū veniale. vt dicit Tho.

Capitulum. xv.

Tracimo h̄c p̄hibet hypocri sis. Nā ex p̄missis p̄z sic finis superbie est propria excellētia quam intendit superbus. sic finis appetitionis inanis glorie est manifestatio proprie excellentie. quia illam intendit vane gloriſsus. Ad hāc autem